№ 153 Սեպտեմբերի 3 (15) 1880 Սեպտեմբերի 3 (15) № 153

ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 րուբլ, կէս տարինոր 6 րուբլ
Առանձին համարները 5 կոպէկով։

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն Խմբագրատան մէջ։

Ստարաջադաջիք դիմում են ուղղիկ
Տիմուշ. Ռեդակցիա „Մշակ“.

ՄՇԱԿ

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն ժամով։

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր տառին 2 կոպէկ։

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Բէալական դպրոցները։—Ն է ր ք ի ն տ ե ս ո ւ թ ի ւ ն։ Նամակ Աթալեխսից։ Նամակ Չին-Նախիջևանից։ Ներքին լուրեր։—Արտաքին տ ե ս ո ւ թ ի ւ ն։ «Голосъ» լրագրի ԹղթակցութիՒնը։ —«Մշակի» հեռագրիներ։—Յայտարարութիւններ։

ԲԷԱԼԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑՆԵՐ

—

Ռուսաց «Новое Время» լրագիրը այն միտքն է յայտնում, որ լաւ կը լինէր, եթէ մեր բէալական դպրոցները համալրվէին նոյն իրաւունքներ ունեցող ուսումնարանական հիմնարկութիւններ, ինչպէս կլասիկային գիմնազիաներ, այն զանազանութեամբ միայն, որ բէալական գիմնազիաների մէջ տիրապետէր բնական գիտութիւնների ուսումը, իսկ կլասիկային գիմնազիաներում կլասիկային ուսմունքների սիստեմը։

Այդպիսով, եթէ լրագրի միտքը ընդունվէր՝ թէ բէալական և թէ կլասիկային գիմնազիաներից դուրս եկած երիտասարդները հաւասարապէս մուտք կունենային բոլոր բարձրագոյն դպրոցների և համալսարանի մէջ, այն զանազանութեամբ որ բէալական գիմնազիաներում ուսումնարտաճները կընդունվէին տեխնիկական բարձրագոյն դպրոցներում, համալսարանի բնագիտական և մաթեմատիկական բաժիններում և բժշկական ֆակուլտէտներում, իսկ կլասիկային գիմնազիաներում ուսում ստացողների համար ազատ տապարեզ կը բացվի մնալ համալսարանի իրաւաբանական, լեզուական ֆակուլտետները և ուրիշ բարձրագոյն դպրոցներ։

Մինչև այժմ բէալական դպրոցներում ուսարտաճների համար համալսարանի ոչ մի ֆակուլտէտը մատչելի չէր, իսկապէս բարձրագոյն, ընդհանուր կրթողական ուսման դռները փակված էին նրանց համար և մատչելի էին միմիայն մանաւանդ բժշկական դպրոցները։

Ելդ լուրը արտատպելով «Новое Время» լրագրից, Մոսկվայի «Русскій Курьеръ» լրագիրը աւելացնում է որ մինչև այժմ Ռուսաստանի երիտասարդութեան կէսը, նրանք, որոնք սովորում էին բէալական դպրոցներում, հաւասարակութեան և պետութեան մէջ մի տեսակ խորթ որդիներ էին, կլասիկների հետ հաւասար իրաւունքներ չէին վայելում օրէնքների առջև, զրկված լինելով բարձրագոյն, համալսարանական ուսում ստանալու իրաւունքից։

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԱԹԱԼԵԽՑԻՑ

—

Օգոստոսի 25

Քանի օրից ի վեր Աթալեխսում յորդ անձրևները անընդհատ են, հետևած, բայց չը կալված ցորենին շատ մեծ վնաս պատճառելու։

Եթէ անձրևները երկար տևեցին, ինչպէս «նշանները երեսում է, գիւղացիք մեծագործական վնասների կենթարկվին։

Տիկին և պարոն Առնանց նշանակվել են առաջիկայ սեպտեմբերից Եղիսաբեթեան ուսումնարանում բացվելիք արհեստանոցի ուսուցիչներ։ Եթէ չենք սխալվում մեր իշխան ուսումնարանեներում կանոնաւոր արհեստանոց բանալը առաջին անգամ ահա Աթալեխսում է լինում։ Մտադրութիւն կայ ևևղ տարի գործնական տեսեսագիտութիւն էլ մտցնել։

Գաղթականութիւնից ի վեր մինչև այսօր աղքատների համար շաբթէ շաբաթ ժողոված կամաւոր նուէրների ֆանգանակութիւնը շտղոր իշխանութիւնը դադարեցնել տուեց, ինչպէս կարծում ենք, չը կարողանալով պարզել այդ դասը գաւառապետի դէմ։ Յանկարծ էր իմանալ թէ շտղոր իշխանութիւնը ինչ է անելու այն մօտ 1500 րուբլի պատառոտի գումարը, որը շտղարարձուների մօտ մնաց։ Եթէ անկէնոց բացանելու ցանկութիւն չը կայ, լաւ չէր լինի պատառոտի գումարը ուղարկել յօգուտ սովլոց։

Հայ-կաթոլիկ շտղոր կառավարութեան ներքոյ Տայր Շաշինեան և Յոհան մկը գաւալի երկպառակութիւն ընծեղել. ս. Շաշինեանցը պաշտօնից հրաժարվեցաւ։ Փափագելի էր իմանալ, թէ ո՞րքան եղաւ սովալների օգտի համար եկեղեցիներում դրված զանձանակների փոյթ։ Ինչի այդ փոյթ չ՝ ուղարկվում ուր հարկն է։

Աթթինձայ գիւղի մօտ (Աթալեխսի գաւառում), ուր անցեալները Թուրքիոյ մի հայ երիտասարդի սպանել էին, այս շաբաթ դարձեալ մի եղեռնագործութիւն պատահեցաւ։ Այս անգամ սպանողը հայ, սպանվողը Թուրք է։

Պատռ անուշով մի Թուրք աւազակապետ վերջին ժամանակներում սկսել է յաճախակի ասպատակութիւններ անել։

Ս. Կարապետիոյ վերադարձողները հաստատում են այս լուրը, թէ Յանկաշայատանում արդարև հայկական ասպատակիչ կամ վրժմիներ գիշեր են երեսցել, եէ այդ գիշերը բաւական ուժեղ, կանոնաւոր և ապահով են և թէ գիշերի գործի մէջ խառն է և մի քանի քաղբ չէ խելքի ու աւազակապետների մասը։ Եթէ ճիշդ է ինչ որ ասում են, բաւականին նշանաւոր քրդեր որպէս յայտնած են այնտեղի հայերը։

Աթալեխայի եկեղեցական գիւղերը կապալով չը տալու համար Նշմանճինը գիւղերի կառավարութիւնը այս տարի Թորչն քահանայ Բաթսեղեանցին յանձնից իրբև առանձին կառավարչի։ Այդ քահանան այժմ գիւղերի բերքը կապալառ է առել 500 սոմառ ցորենի ու գարու, մինչդեռ բերքերը ոչ մի տարի 1000 սօմառից պակաս չեն եղել։ Կապալառուի վնաս, ասում են, ընկերը է և ինչպէս քահանայի եղբայրը։

Քաղաքիս ազգային ուսումնարանների ուսուցիչների թիւը այս տարի աւելացաւ մանկավարժութիւնը մանուածրպէս Մօսկվայում սովրած օրիորդով։ Դա տեղացի մեծ. օրիորդ Թագուհի Մամիկոնեանն է։

Անցեալ շաբաթ մի յորդ անձրևի ժամանակ Ախալցխայից մինչև Ախսոմանի շինած նոր ճամուղը բոլոր կամուրջները գրեթէ քանդվեցան։ Նրթենկութիւնը այժմ չին ճանապարհով է լինում։ 275 հազար մանէթով էր շինած այդ ճամուղին։ Կեցցէ շինիչներ Տուլօպքին, լաւ ճանապարհ շինեց։

Տաքեցի

ՆԱՄԱԿ ՉԻՆ-ՆԱԽԻՋԵՒԱՆԻՑ

—

15 օգոստոսի

«Մեղուի» 57 համարում, Չին-Նախիջևանից գրված մի նամակում, այնպիսի խոշոր սուտ էին մուտ գործել, զորս կարդալիս, կարի զարմացայ, տեսնելով, որ մարդկային կրքերը այն աստիճան կուրացնում են, որ ամեն մի տմարտութիւն առաքուր անելուց չեն վախենում։ Մի տեսակ մարդիկ մեզ քաղաքիս են համարում այս կամ այն հասարակութեան մէջ երկպառակութեան սերմեր ձգելը և պատռան միմեանց հակառակ կուսակցութիւններ յարուցանելը։ Այդ կարգի մարդկանցից տարաբաղդաբար մեր քաղաքում եւս այս տարի հանդէս գուրս եկան։ Թրանց գասիցն է մեր քեչեխակեր տիրացու. Կարծէ, որը չը բաւականացնալով անցեալ տարիս Ազուլիսում յարուցած զրպիլի փոքրոլիկներովը, փորձ փորձեց և այստեղ իր հնարքը ցոյց տալու,—և ուսումնարանները չինի ի վեր տապալելու։ Փառք և պատիւ պարոնին, նա իր նպատակին հասաւ ու այնպէս քաղաքից հեռացաւ։

Լուսանկարչութիւնից յանկարծ տեսական պաշտօնին հրաւիրված, և մանկավարժութեան չանի ու չանն անգամ չառած, Պերճ Պետրոսեանցի ամենահրելի և ամենաարհեստ ուսուցիչ տիրացու. Կարծ այժմ հիմնհաշմատ գիւղացիք բաղնած, զոր է տալիս իր հանդպատած ուղեղին և սուտ և սխալ տեղեկութիւններ է հաղորդում «Մեղուին»։ Նա գրամեալ է յայտնում պ. Տոդարարեան և ուսուցչի կարգադրութեամբ կազմված հարցաքննութեան և գպրոցական տարեդարձի հանդիսի մասին։ Ինչ գարմանալու մի բան կայ. մինչ պարոնին, որպէս վարժապետի, պարապած չը լինելու և որ և է մի արդիւնք ցոյց տուած չը լինելու համար, հոգարարձուն կամ ուսուցչը պարտաւոր էին առանց հարցաքննութեան արձակուրդներին բաց թողնելու։ Պարոնը իրան արդարացնելու համար ցոյց է տալիս, իբր թէ ոչնչ արդիւնք չէ եղել և միւս առարկաներում։ Պարոնը գոնէ թող ինչ, որ ջենչները օտար մարդիկ են եղել և հաշտարար գտաւոր Յարութիւն բէկ Սարուխան-Բէկկիսեցը թնազնեցին էր նշանակում։ Աշակերտը և աշակերտուհի մեծաւ մասամբ հայոց լեզուի և ազգ. պատմութեան մէջ գոչացոցիչ և ամենալաւ թևեր ստացան։ Պարոնը զարմանում է գարձեալ որ նախակրթարանում ազգային պատմութեան գաս է տրվում, առանց մտածել կարողանալու, որ պատմութիւնն էլ կարելի է յարմարեցնել երեխաների հասկացողութեանը։ Մանանաւանդ մեր քաղաքում հարկաւոր է, որ աշակերտները տարին գասառներից գոքր ի շատէ ծանօթանան իրանց ազգային պատմութեան հետ, որովհետև տեղացիները շատով չանում են իրանց որդիքը ծխական ուսումնարաններից և ուղարկում քաղաքային ուսումնարան, ուր ազգ. պատմութիւն այլ ևս չեն լսի։ Իսկ ինչ որ վերաբերում է օրիորդներին, յայտնի է որ այսուհետ երբ օրիորդը 12 կամ 13 տարեկան գարձաւ, նորան այլ ևս ուսումնարան չեն ուղարկում։

Ուրեմն երբ պէտք է սովորէին մեր երեխաները իրանց ինչ ազգանութեան պատկանելը. ուրից ծագած և յառաջ եկած լինելը։

Պարոնը մի ամենասխտոր սուտ ևս գլորած է, որպէս թէ ազգ. պատմութիւնը աւանդված է և-դել Զագհեանի կամ Տաճատեանի բարբառով մի այլ գրված պատմութիւնից։ Այն ինչ սկզբում ոչ մի գասագիրք չէ տրված աշակերտաց ձեռքը, բերանացի կերպով ամենայն մի գաս առանձին առանձին պատմած է և աշակերտները իրանք գրած են։ Պարոնը իրան թոյլ է տուած գրպարտելու օրիորդ Մելլը-Շաշնադրեանցին, որը միայն իր ծնողաց նախապատրաստութենից զերծ լինելով, կարողացել է շարունակել և յաջախել ուսումնարան, և առանձին ծախսանի երբորդ տարեայ ընթացքն աւարտել։ Իսկ ինչ որ վերաբերում է հետևյոս օրիորդին, նա ձեզանից հազարապատիկ լաւ կարդալ ու գրել գիտէ։

Պարոնը պրատուորում է և մի հոգարարձուի պատիւը։ Ինչպէս «Մեղուն», նոյնպէս «Մշակին» անցեալ մի քանի համարներում տիրացու Կարոյի շարադրութեամբ և Օտարականի ստորագրութեամբ գուրս եկան մի քանի յօդուածներ և անտեղի լուրեր, որոնց ամենն նպատակն էր արատաւորել մի այնպիսի անձի, որը անաշառ և խիտ է եղել իր պատասխանատուութեան հարցերի վերաբերութեամբ, և որը միայն եղել է Նախիջևանի հոգարարձուների մէջ գործող անձը։ Աւելորդ եմ համարում յիշել այն հակառակութիւնները, որոնք անկարելի երեսում են տիրացու Կարոյ յօդուածներում. Նա մի տեղ ասում է. պ. հոգարարձուը չ՝ պ. Գրիգոր Տ. Բաղդասարեանց, չ՝ կամենում հաշիւ տալ, իսկ մի այլ տեղ յայտնում է, թէ Թաղօնական ներկայացուցիչներից այսքան գուտ արդիւնք գոյացաւ, և այս ինչ չափ էլ ծանօթ եղաւ։ Եթէ հոգարարձուն հաշիւ չը կամենում տալ և կամ չը ուզում, ուստի իմացաւ այդքան ծախս կամ արդիւնք լինելը... Վերջ եմ տալիս իմ ներկայ յօդուածին լաւ համոզված լինելով, որ հասկացողի համար այսքան էլ բաւ էր։

Գէորգ Ս. Տ. Աղամանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—

Վլադիկաֆկազի երեցփոխան Գէորգ Տէրտէրեանից Արշակ քահանայ Տէր-Սահակեանի ձեռքով ստացանք մէկ րուբլ յօգուտ Հայաստանի սովալների։

—

«Մշակի» երկիսով համարը չը կարողացանք հրատարակել, որովհետև նոր տպարան էինք անցնում. Այժմ «Մշակը» կը տպվի Դ ա ւ թ ի ա ն եղբայրների տպարանում։

—

Մեզ գրում են Նիժ գիւղից որ ներկայ ձիւն մարտ ամսին հաւաքվեցաւ 31 րուբլ յօգուտ Վանի սովալների, բայց մինչև այժմ ոչ մի տեղ ուղարկված չէ այդ փողը։ Քղթակիցը հարցնում է ինչ եղան այդ հաւաքված փողերը։

—

ՎԱՐԱՆԵՑԻՆԻՑ մեզ գրում են, որ այդտեղի մի Թուրք նոտերում բռնաւորել է մի հայ աղջկան։ Աղջկայ մայրը գնացել է գանգատվելու մարմնաւոր իշխանութիւնը։ Թուրքը սպառնում է որ մօրը կը սպանէ։

—

«Голосъ» լրագրին Կիշինեվից հեռագրում են յանձնալը, օգոստոսի 22-ին։ Վանքական կալուածների վաճառքիւնը, սուանալով Թիֆլիսում գեռևս 50,000 րուբլ քաղաքային բանկ, յանձնից կատարել այդ գործը իր քարտուղար Մայերին։ Բայց սա սուանալով այդ փողերը, չը մտցրեց բանկի մէջ և անհետացաւ օգոստոսի 14-ին։ Նրա անհետանալը յայտնի եղաւ միայն 18-ին օգոստոսի։»

—

«Молва» լրագիրը հաղորդում է մի անհատական լուր, իբր թէ Զինաստանի նախկին դեսպան Ս. Պետերբուրգում, Ջուն-Խաո, որ ներկայ է եղել իր կառավարութենից, երկու ամսից յետոյ կը վերադառնայ Ս. Պետերբուրգ, որպէս զի կրկին ընդունի ռուսաց մայրաքաղաքում իր պաշտօնը։

—

Ինչպէս հաղորդում է «Врачебныя Вѣдомости»